

teknologi, vi har, ud fra rent handelspolitiske synspunkter. Det vil vi også tage fat i under udvalgsarbejdet.

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Jeg er egentlig ganske enig med hr. Frank Aaen i, at det, det her drejer sig om, er, at der bliver orden i sagerne. Altså nu går man fra at basere sig på FN's Sikkerhedsråds resolutioner over til at basere sig på EU-lovgivningen – om jeg så må sige.

Det, der vil ske, hvis loven ikke bliver vedtaget, vil dels være, at man kan forestille sig, at nogle ved en dansk domstol simpelt hen bliver frikendt i sådan en sag, fordi der ikke er hjemmel i det juridiske grundlag.

Det andet, der i hvert fald med sikkerhed vil ske, er, at man vil få langt mildere straffe – typisk bødestrafte – hvor vi i dag i lovforslaget bibeholder den eksisterende strafferamme, hvor man kan gå op til frihedsberøvelse i indtil 2 år.

Jeg kan godt forstå problemstillingen om, at ikke alle Folketingets partier behøver at være enige i enhver beslutning, der træffes, men jeg vil gerne understrege – ud over at sige, at vi naturligvis må have alt dette belyst under udvalgsbehandlingen – at der altså er tale om en rammelov, der sikrer, at der er et juridisk grundlag til at komme efter dem, der i givet fald skal kommes efter.

Det er sådan set det, det drejer sig om, og jeg vil gerne – trods de indvendinger, der har været – sige tak for tilslutningen. Jeg forudser en hurtig og positiv udvalgsbehandling. Mange tak!

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 11:

Forslag til folketingsbeslutning om eftervederlag, pension m.v. for ministre.

Af Aage Frandsen (SF) m.fl.

(FremSAT 25/10 94).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Jeg mener, at denne sag er bedst tjent med en fortsat behandling i Folketingets Udvalg for Forretningsordenen, da det ville være ønskeligt, at alle partier var enige om de justeringer, der eventuelt skulle ske.

Jeg vil bare forhåndsannonce den betragtning, at jeg ikke synes, at den direkte analogi til borgmestrene er rimelig allerede af den grund, at ministre skal frasige sig alt tidligere erhvervsarbejde ved udnævnelsen. Det er ikke en betingelse, der gælder for borgmestrene.

Ove Fich (S):

Jeg vil gerne sige, at jeg finder det en lille smule overraskende, at SF fremsætter et sådant forslag nu. Jeg synes, det ville have været bedst for hele sagen, at man havde ladet den blive dér, hvor den rettelig hører til, nemlig i Udvalget for Forretningsordenen.

Det er jo sådan, at Folketingets Udvalg for Forretningsordenen den 9. februar d.å. besluttede sig for at bestille en rapport om emnet med henblik på at overveje, hvorvidt det eksisterende system skal laves om. Vi kender alle baggrunden.

Baggrunden var den offentlige diskussion om, hvorvidt det er rimeligt, at ministre med mindst 1 års anciennitet ved deres afgang er berettiget til ministerpension resten af livet uanset alder og erhvervsaktivitet.

Rapporten er nu kommet, og den gennemgår som bekendt ordningerne i Sverige, Norge, Danmark, Tyskland og Holland og ser også på, hvorledes disse ordninger forholder sig til ordningerne for tjenestemænd og for personer i det private erhvervsliv.

Vi synes, at rapporten nu skal drøftes i Udvalget for Forretningsordenen. Vi synes, at det er den eneste seriøse metode.

Lad mig derfor blot sige, at vi synes fortsat, at der skal være en form for eftervederlag for mi-

nistre, for de må jo frasige sig alle deres øvrige poster; men formen kan diskuteres.

Vi synes i øvrigt også, at rapporten viser, at det aktuelle lønniveau for ministre er rimeligt. Vi vil så sige, at det nuværende pensionssystem nok må ændres, men at vi vil have lidt mere tid til at overveje hvorledes. Det vil vi redegøre nærmere for i Udvalget for Forretningsordenen.

Jeg vil slutte med at sige, at sagen nok var bedst tjent med, at SF lod være med at kortslutte denne fremgangsmåde, hvilket kunne gøres ved, at SF trak deres beslutningsforslag tilbage, men i givet fald vil vi naturligvis også være med til at behandle dette beslutningsforslag i Udvalget for Forretningsordenen.

Birthe Rønn Hornbech (V):

I Venstre er vi altid villige til at diskutere, om det, der nu står i reglerne, er den rigtige måde at give vederlag og pension på til ministre, men vi synes, som det tidligere har været anført her i dag, at det bør ses i en større sammenhæng, og at vi i Udvalget for Forretningsordenen bør drøfte den rapport, der netop er kommet.

Vi mener heller ikke, at man umiddelbart kan sammenligne ministre, der må opgive ethvert hverv, uanset hvor kort tid de måtte være ministre, med borgmestre.

Torben Rechendorff (KF):

Da mit partis ordfører som en del andre ikke kan være til stede her i dag, skal jeg på den konservative folketingsgruppes vegne sige, at vi undrer os. Vi undrer os over SF's initiativ i denne sag, og jeg erklærer mig fuldstændig enig med finansministeren, som jo gjorde opmærksom på, at Folketingets Udvalg for Forretningsordenen for en uge side har modtaget den rapport, som udvalget selv har bedt om, omhandlende både parlamentarikeres og ministres aflønning, vederlag og pension m.v. Og den fortsatte drøftelse af den sag må derefter også efter vores opfattelse foregå i Udvalget for Forretningsordenen.

Jeg skal dog sige, at Det Konservative Folkeparti ikke på forhånd vil afvise, at der kan være grund til at kigge på både vederlæggelsen og pensionerne for ministre, men vi vil afvente den samlede drøftelse af sagen.

Det Konservative Folkepartis syn på denne sag kan bedst sammenfattes i det lille ordskifte på bagsiden af Børsen forleden dag, hvor de to kendte skikkelser A og B drøfter denne vigtige sag. A siger:

»Går du ind for ministerpension?«

Og B svarer:

»Ja, det bør altid være fristende for en regering at gå af.«

Tom Behnke (FP):

Der er udarbejdet en rapport, og den rapport skal nu vurderes og diskuteres i Udvalget for Forretningsordenen. Det finder vi er helt fint.

Vi forstod, at hr. Ove Fich havde behov for længere betænkningstid. Jeg skal sige, at for Fremskridtspartiets vedkommende behøver vi ikke længere betænkningstid. Vi har overvejet denne sag, og vi ved godt, hvad vi vil.

I Fremskridtspartiet finder vi, at det er helt urimeligt, at ministre skal have bedre pensionsvilkår, end andre personer skal have. Det er ikke rimeligt, at man, blot fordi man har været minister, skal forgyldes, når man på et tidspunkt skal have sin pension.

Lad mig til selve forslaget, beslutningsforslag nr. B 11, som er fremsat af SF, sige, at vi godt kan undre os lidt over, at man fremsætter et sådant forslag på den måde, som man har gjort. Forslaget er en fuldstændig afskrift af Fremskridtspartiets forslag i sidste samling – det var lovforslag nr. L 188.

Der er to ting, der undrer mig. Det ene er, at man, når nu man ville lave en afskrift, så ikke laver det som et lovforslag, for alt andet lige har et lovforslag den virkning, at det, når det vedtages, er, som det skal være, hvorimod et beslutningsforslag, hvis man antog, at det blev vedtaget, kunne være en syltekrukke, og så ville vi vide, at uanset hvilken regering der kom til at sidde, ville de blot trække det i langdrag.

Så det er det ene, vi undrer os over.

Det andet, vi undrer os over, er, hvorfor SF, når man skriver et af Fremskridtspartiets forslag fra sidste folketingssamling af, så ikke retter henvendelse til Fremskridtspartiet og spørger, om man skulle være fælles om at fremsætte forslaget. Det skal ikke afholde os fra at mene, at det er et godt forslag, ikke mindst fordi det er en afskrift af vores eget.

Og lad mig så til sidst gøre opmærksom på, at vi agter at genfremsætte vores lovforslag fra sidste samling.

Arne Melchior (CD):

Vi har da i CD ganske god forståelse for intentionerne bag beslutningsforslaget. Det skal det såmænd ikke skorte på, men der ligger et problem.

Jeg er enig med både ministeren og de øvrige ordførere, når de siger: Jamen lad dog denne debat foregå i Udvalget for Forretningsordenen, hvortil dette forslag alligevel bliver henvist. Og så er der altså ikke sket noget som helst nyt ved denne behandling, og derfor er der heller ingen grund til at gøre den alt for lang. Vi er helt trygge ved, at det ligger i Udvalget for Forretningsordenen og debatteres videre dér.

Jeg skal alligevel tillade mig at pege på, at hvis man endelig begynder at se – og det er man jo så i gang med i Udvalget for Forretningsordenen – på ministerpensioner og/eller lønninger, så er der vel også grund til at se på folketingsmedlemmers vederlag. Det blev faktisk i sin tid, det var omkring 1980, knyttet sammen med borgmesterlønninger, idet man lagde vederlaget til folketingsmedlemmer analogt med gagen til en borgmester i en kommunistørrelse, som svarer til et folketingsmandats antal stemmer.

Så vidt jeg ved – som alle ved – er borgmestrenes lønninger siden blevet forhøjet, medens folketingsmedlemmernes ikke er fulgt med. Det vil være CD's intention at inddrage dette i debatten i Udvalget for Forretningsordenen. Som senior kan jeg roligt tillade mig at sige dette, for der er ingen, der kan mistænke mig for, at jeg skal have opnået noget, men af hensyn til mine yngre kollegaer her i huset og kommende medlemmer af Folketinget synes jeg, det er rimeligt. Og for folkestyret er det interessant, at vederlag, eftervederlag og pensioner har en sådan størrelsesorden, at helst alle borgere føler sig animeret til at sige ja til et muligt kandidatur, når de får et sådant foreslået. Derfor synes vi, det er vigtigt – særlig eftervederlaget.

Har man været herinde i f.eks 6 år, så får man 6 måneders eftervederlag, og det er ikke så let uden videre for et folketingsmedlem med 6 års anciennitet at gå ud og finde en stilling, hvis ikke man er ansat i den offentlige sektor.

Men altså alt i orden, det er på dagsordenen. Forslaget i dag er overflødig, men vi glæder os til at forhandle det videre i udvalget.

Keld Albrechtsen (EL):

Da mit partis ordfører er forhindret i at være til stede, skal jeg på hans vegne sige, at vi støtter beslutningsforslaget fra SF. Det er jo et forslag, som er fremsat, fordi der – som der står – er konstateret en stigende afstand mellem vælgerne og politikerne, og fordi den orden, der er med hensyn til ministerpensioner, er med til at forøge denne; så dér vil vi da godt støtte den in-

tention, at vi skal gøre alt for, at den afstand bliver mindre.

Gunhild Husum (RV):

Da vi i begyndelsen af 1994 startede drøftelserne om dette emne, blev det besluttet, at Folketingets Udvalg for Forretningsordenen skulle vurdere det eventuelle behov for en modernisering af de danske regler.

Den vurdering skulle foretages på baggrund af en kortlægning af vederlag og pension i mange lande.

I begyndelsen af denne måned forelå rapporten og dermed kortlægningen, og der må nu siges at være det nødvendige materiale til at foretage en vurdering.

Med baggrund i betragtningerne om Folketingets Udvalg for Forretningsordenens arbejde må det være naturligt at henvise SF's beslutningsforslag til videre behandling netop her. Det Radikale Venstre vil medvirke aktivt i det arbejde.

Aage Frandsen (SF):

Da folketingsåret startede, var der ikke noget i regeringens lovkatalog, der sagde noget om det her emne. Det var heller ikke sikkert, at det var nødvendigt, for det kunne være, at det var Folketingets Præsidium, der ville komme med forslaget.

Da vi fremsatte forslaget, undersøgte vi, hvor langt man var fremme med arbejdet, men det kunne man ikke sige noget om på det tidspunkt. Det vil sige, at da vi fremsatte forslaget, lå udredningsarbejdet endnu ikke klar i udvalget.

Det er klart, at da udredningsarbejdet var færdigt den 9. november, så kunne vi godt have sagt: Vi venter og ser tiden an. Vi har valgt alligevel at tage debatten, og det, der er karakteristisk for diskussionen, er jo, at det er den slags ting, man tilsyneladende ikke må tale for meget om.

Hvis det derimod havde handlet om nogle urimelige ting i det danske samfund med nogle mennesker, der havde fået for meget i bistandshjælp, eller om, at nogle havde fået for meget i dagpenge, så tror jeg nok, at vi ret hurtigt ville have lavet en lovgivning. Og hvis det drejede sig om nogle, der snød i skat, så ville man formentlig også dér ret hurtigt have fundet ud af at ændre det.

Men her er der noget, som vi vel nok alle sammen kan se ikke fungerer rimeligt i dag. Det er ikke rimeligt, at et menneske i en alder af 30

år bliver pensioneret som minister efter 1 år på posten og så kan få ministerpension resten af sin tilværelse – i dagens kroner lige knap 60.000.

Af en eller anden grund så lader vi vedblivende den urimelighed bestå, og det bidrager efter vores mening til folks opfattelse af, hvad politikerne er for nogle, hvad de gør i forhold til sig selv, og hvad de gør i forhold til andre i samfundet; det resulterer i en mistillid til politikerne.

Finansministeren sagde i sit ganske korte svar, at *alene* af den grund – at ministre må opgive deres øvrige poster, medens de er ministre – kan man ikke drage en sammenligning med borgmestre. Det er rigtigt. Vi kan ikke alene af den grund drage en 100 pct. sammenligning, det medgiver jeg gerne, men det er også den *eneste* grund.

Så derfor: I stedet for at sige alene af den grund, så kan man sige: Den grund er der til, at der ikke er en helt klar parallelitet, men ellers er der jo fuldstændig parallelitet. Efter vores opfattelse er det mærkeligt, at ministre – når de går af som ministre – skal betragtes som nogle, der er i en stilling, der bliver nedlagt. For det er jo sådan, at de betragtes som tjenestemænd i en stilling, der bliver nedlagt. Det er en favorabel ordning – også set i forhold til andre lande – der er helt specielt god i Danmark.

Der er andre lande, som også ligger ret højt med hensyn til lønningerne til deres parlamentarikere og ministre, f.eks. Tyskland, men når man ser på de lande, vi normalt kan sammenligne os med med hensyn til lønningerne til folketingsmedlemmer og ministre, så finder vi ikke en tilsvarende favorabel ordning.

Med hensyn til folketingsmedlemmernes eftervederlag eller efterløn, som hr. Arne Melchior var inde på, synes jeg ikke, man skal gå i gang med at give en generel forhøjelse, men derimod tage højde for – også i forhold til ministre – om vedkommende har et arbejde, når vedkommende fratræder.

Hvis vedkommende går ud i et job, så er der jo ingen grund til på samme måde at favorisere vedkommende, men for øjeblikket favoriserer man dem alle sammen. Det gælder også mig selv, fordi jeg, da jeg røg ud af Folketinget, tidligere havde en tjenestemandsstilling; så ryger jeg igen ind i denne tjenestemandsstilling og oppebærer både en efterløn som folketingsmedlem og kan genindtræde i min gamle stilling. Jeg bliver på denne måde favoriseret sammenlignet med personer, som er ude i arbejdsløshed og

måske ikke er i stand til at vende tilbage til arbejdsmarkedet.

Derfor er det klart, at der er et behov for forbedringer, men det er ikke begunstigelser til alle, det drejer sig om. Det er nogle bestemte grupper af mennesker – som først og fremmest kommer fra det private erhvervsliv enten som lønmodtagere eller som små selvstændige – der er i klemme, og som man kan se lidt på i den forbindelse.

Men vi må konstatere, at der ikke på indeværende tidspunkt er tilslutning til forslaget, men vi regner med, at man, når man har tænkt færdigt i Udvalget for Forretningsordenen, vil komme frem til en konstruktion, som i en eller anden udgave minder om det, som vi har fremlagt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udvalget for Forretningsordenen. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Det Udenrigspolitiske Nævn (10/11 94):

Udtræder: Edmond Joensen (V)

Ny stedf.: Johannes Martin Olsen (V)

Europaudvalget (11/11 94):

Udtræder: Jørgen Estrup (RV)

Ny stedf.: Dorit Myltoft (RV)

Forsvarsudvalget (11/11 94):

Udtræder: Dorit Myltoft (RV)

Ny stedf.: Bjørn Elmquist (RV)

Socialudvalget (11/11 94):

Udtræder: Dorit Myltoft (RV)

Nyt medl.: Bjørn Elmquist (RV)

Udvalget for Forretningsordenen (11/11 94):

Udtræder: Jørgen Estrup (RV)

Nyt medl.: Bjørn Elmquist (RV)

Nordisk Råd (14/11 94):

Udtræder: Hanne Andersen (S)

Nyt medl.: Peder Sass (S)

Europaudvalget (14/11 94):

Udtræder: Dorit Myltoft (RV)

Ny stedf.: Jørgen Estrup (RV)

Uddannelsesudvalget (15/11 94):

Udtræder: Peter Duetoft (CD)

Nyt medl.: Lisbeth Arbøl (CD)

Arbejdsmarkedsudvalget (15/11 94):

Udtræder: Peter Duetoft (CD)

Nyt medl.: Lisbeth Arbøl (CD)

Finansudvalget (15/11 94):

Udtræder: Peter Duetoft (CD)

Nyt medl.: Arne Melchior (CD)

Europaudvalget (15/11 94):

Udtræder: Peter Duetoft (CD)

Nyt medl.: Lisbeth Arbøl (CD)

Boligudvalget (15/11 94):

Udtræder: Jørgen Estrup (RV)

Nyt medl.: Inger Marie Bruun-Vierø (RV)

Forsvarsudvalget (15/11 94):

Udtræder: Jørgen Estrup (RV)

Nyt medl.: Inger Marie Bruun-Vierø (RV)

Det Særlige Undersøgelsesudvalg (15/11 94):

Udtræder: Jørgen Estrup (RV)

Nyt medl.: Bjørn Elmquist (RV)

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 17. november 1994, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 14.19.
